

staa fuldstændig frit med Hensyn til Afgørelsen af, hvorvidt det Beløb, der skal anvendes i det her omhandlede Øjemed, skal udlaanes af Statslaanefonden, uden Hensyn til den Ordning, der blev truffen i Bjor ved Oprettelsen af Statsbrandforsikringsfonden. Jeg ved godt, at det var Forudsætningen, at man ikke uden videre strøg det Beløb, der den Gang dannede Statsbanernes Reserve-Pensionsfond, men det indeholder i og for sig ikke nogen Forpligtelse til f. Eks. at lade Statsbanedriften faa et Laan enten af Statslaanefonden eller paa anden Maade.

I øvrigt vil jeg udtale min Tilfredshed med, hvad saa godt som alle, der hidtil have haft Ordet, have sagt, idet det i det væsentlige har været en Tilslutning til de Tanker, jeg gjorde mig til Talsmand for. Naar jeg har forlangt Ordet, er det egentlig kun for at gøre opmærksom paa, at det af en enkelt Taler brugte Udtryk, at jeg havde talt om en „Sammenkobling“ mellem dette Forslag og et eventuelt Forslag om Huslejetillæg og en Omordning af Tantiemen, en hel Lønningsomordning, er ikke heldig anvendt, jeg har ikke givet Anledning til at benytte Udtrykket: Sammenkobling. Jeg er i Almindelighed ikke stemt for en Sammenkobling af Lovforslag, heller ikke i dette Tilfælde. Naar jeg nævnte Huslejetillæg i Forbindelse med en Omordning af Tantiemen ved Behandlingen af denne Sag, var det, fordi jeg — og jeg tror, jeg tør sige alle — er klar over, at dette Lovforslag er en Følge af de mange Forhandlinger, der have været førte om Huslejetillæget, og at vi ret naturligt ikke kunne beskæftige os med dette lille Lovforslag, uden samtidig at komme ind paa at tænke over og drøfte, hvorledes vi i det hele komme ud over Ordningen af Huslejetillæget. Derfor nævnedes jeg dette samtidigt med det andet, men jeg har ikke sagt, at disse Ting skulde sammenkobles, og navnlig ikke at det, at man gaar ind paa, at der opføres Tjenesteboliger paa de Steder, hvor det af Hensyn til Tjenesten er nødvendigt, skulde være afhængigt af, at man i det hele naaede til en Ordning af Huslejespørgsmaalet og Tantiemen. Det har den højtærede Minister jo Ret i — jeg tror, jeg ogsaa gjorde Skel i saa Henseende første Gang, jeg havde Ordet —, at der her er Tale om baade Tjenesteboliger, som maa siges at kræves af Hensynet til selve Tjenesten, og Tjenesteboliger, som ere tagne med af Hensyn til Vanskeligheden for Personalet ved at skaffe sig tilstrækkelig billige Lej-

ligheder paa det paagældende Sted. Jeg er altsaa glad over, at man har givet sin Tilslutning til de Tanker, jeg har udtalt angaaende en tilfredsstillende Ordning af de to Spørgsmaal, Huslejegodtgørelsen og Tantiemen, men jeg har ikke sagt, at de skulde kobles sammen med den her foreliggende Sag; jeg har kun sagt, at det er Spørgsmaal, som i den Grad tangere hinanden, at det vilde være meningsløst, om man ikke tog det ene under Overvejelse, samtidig med at man ordnede det andet.

Christian Rasmussen: Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) udtalte i Slutningen af sin Tale, at der var gjort megen tidlig Alarm af Statsbanefunktionærerne angaaende Lønningsloven. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke havde ventet, at det ærede Medlem for Assens selv vilde gøre Alarm for denne Lønningslov. Jeg havde ikke tænkt mig Muligheden af, at vi skulde drøfte dette Spørgsmaal her i Dag, men jeg har i og for sig ikke noget imod, at det stadig holdes oppe, thi hver Gang vi faa det frem, viser det sig, at der paa forskellige Omraader er begaaet Uretfærdigheder overfor Personalet. Det ærede Medlem for Assens udtalte, at ingen af Statsbanernes Funktionærer ved Lønningsloven mistede noget af deres Løn, men det er jo ikke rigtigt. Der var mange, der fik mindre Løn, end de havde haft før. Af Portører var der saaledes i alt 1169 eller over 50 pCt. af det samlede Antal, der til Trods for, at de fik personlige Tillæg, ikke desto mindre fik mindre i Løn, end de havde før. Før Lønningsloven af 1903 afstode de nemlig kun 2½ pCt. af deres Løn til Pensionskassen, men efter Lønningsloven af 1903 maa de af med 5 pCt. Altsaa, de 2½ pCt. fik disse Mennesker mindre i Løn, end de havde haft før under den gamle Ordning. Det glæder mig at kunne holde dette op som en af de Uretfærdigheder, der den Gang bleve begaaede.

Saa sagde det ærede Medlem for Assens — og det blev gentaget af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) —, at før 1903 var det ikke et Huslejetillæg, de fik, men et Opholdstillæg, og det syntes de to ærede Medlemmer at skelne skarpt imellem. For mig maa de Herrer kalde det, hvad de ville, de maa kalde det, der nu bliver Tale om, for et Opholdstillæg, det er mig aldeles ligegyldigt, saa hvis det skulde hjælpe, at man taler om Opholdstillæg i Stedet for Huslejetillæg, skal jeg intet have derimod. Det er jo ligegyldigt